

**Pauli Laymanni e Societate Iesu Jus Canonicum
Commentario Perpetuo Explicatum**

Et Uberi Non Minus Ac Varia Qvam Clara Et Solida Doctrina Illustratum

Commentarius In Librum III. Decretalium

Laymann, Paul

Dilingae, 1698

Capitulum IV. Beneficium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62482](#)

De Regularibus, & Transientibus ad Religionem. 411

l. 7. de matrimonio. Cætera, quæ in hoc cap.

dicuntur, ex suprà dictis intelliguntur.

CAPITULUM II.

Non solum.

PARAPHRASIS.

Districtè mandat Alex. IV. Fratribus Prædicatoribus & Minoribus in virtute Obedientie, & sub pena Excommunicationis, ne quemquam ante annum probationis elapsum recipiant ad professionem, aut intra dictum annum impedian, quod minus ad aliam Religionem transeat, vel omnino ad seculum redeat; nisi major 14. annis expressè vel tacite professus sit, aut evidenter constet, illum vitam mutare voluisse. Decernit insuper, eum, qui contra hunc Canonem recipitur, non esse Ordini alligatum, ac recipientes à receptione quorumlibet ad professionem, esse ipso facto suspensos, & pœnæ gravmini subdendos.

SUMMARIUM.

Circa Professionem ante completum annum Novitiatū emissam diversis temporibus diversa fuerunt statuta.

PRO intellectu Capituli tria tempora distingue: nam olim annus probationis, secundum regulam præscriptus erat, sed ita, ut ei renuntiari posset à recipiendis, & recipientibus, idèque ex utriusque partis consensu, professio fieri ante exactum annum. c. ad Apostolicam 16. hoc tit. At vero juxta tempus hujus Capituli renuntiatio ista in Religionibus Mendicantium Fratrum Prædicatorum, & Minorum, sublata est, ita ut licet fieri non possit professio, ante completum annum; atramen facta obligaret, non quidem ad hanc, sed ad Religionem aliquam, quam professus ingredi maller: in alijs autem Religionibus nulla veteris juris correctio facta est. Denique

Con. Trid. Sess. 25. c. 15. de regula. universim statuit, ut professio in quacunque Religione (exceptis Militaribus, in his enim professio fieri solet etiam circa annum 13.) ante exactum annum probationis, & completum 16. neque licita, neque valida sit, nullumque effectum producere possit. Vide, quæ docui in cap. consulti 20. & cap. penult.

hoc tit.

CAPITULUM III.

Constitutionem.

Quæ hinc dicuntur, fermè sublata sunt per Trident, intelliguntur verò ex ijs, quæ dixi in c. ad nostram 8. & c. penult. c. 1. hoc l. & tit.

CAPITULUM IV.

Beneficium.

PARAPHRASIS.

Si Clericus Beneficiarius Religionem ingreditur, beneficium ejus intra annum probationis alteri conferendum non est, nisi ipse consentiat; vel nisi constet, quod vitam voluerit absolutè mutare; vel nisi professionem fecerit expressam, vel tacitam: sed interea dum annus probationis durat, beneficio per vicarium inserviri debet, de proventibus parte congruâ eidem assignata.

SUMMARIUM.

1. Beneficium ingressi in Religionem Beneficiati non vacat, durante novitatu; & exceptions, quæ in hoc textu ponuntur, hodie vi Tridentini locum non habent.
2. Novitus Canonicatum habens, utrum tempore novitiatæ jus suffragij habeat, Prelaturâ vacante?
3. Novitio num conferri possit Beneficium?

Fff 2

Notar-

¹ Notandum. Durante anno probationis beneficium ingressi Religionem non vacat, & ideò alteri conferri non potest.

Exceptiones, qua in textu ponuntur, hodie locum non habent, cùm ante expletum probationis annum, nulla professio fieri possit; sed neque beneficio ab ingrediente valide renuntiatur, nisi renuntiatio fiat intra 2. menses proximè antecedentes professionem, juxta Trident. Conc. Sess. 25. c. 16. deregul.

Porrò tametsi in hoc cap. de anno dicatur, quo beneficium novitij vacare debeat, quia regulatiter novitiatus tanto tempore durat, tamen, si probatio, seu propter Ordinis regulam, seu ætatis defectum, aliam ve justam causam diutiū protrahatur, etiam beneficij collatio differri debet, ut videre est apud Sanchez 7. mor. c. 4. n. 6. & docui l. 3. tr. 5. c. 7.

² Quaritur primò. Num novitius Canonicum habens, vacante prælaturâ, si elec-
tio sit facienda, jus suffragij habeat? Vi-
detur esse affirmandum ex communione
conta Monachum hic, eò quid novitio jus
beneficij, cui electio tanquam fructus qui-
dam annexa est, competat, prout Archi-
diac Ioann. And. & Francus notat, & sumi-
tur ex tex. quando dicitur, portionem tan-
tum vicariorum dandam esse.

Veruntamen cùm novitius intra annum inter eos, qui nec solent, nec debent vocari, merito reputetur, quippe, qui à sacerdo-
to se sponte segregavit, ideò vocandus non est; attamen si veniat, repellit non potest.
Quae est sententia Glossa, & Franc. Azor t.
1. c. 13. o. 3. q. 1. Addit. Gloss. recepta, si jus
eligendi, aut præstandi competit novitio,
non jure Collegii, sed speciali ratione digni-
tatis sua, aut beneficij, intimandam ipsi
esse vacationem præbenda, aut prælatura;
quemadmodum etiam investituræ in feudis,
si ad novitium jure personali, seu speciali
pertineat, & ab eodem conferri debeat;
quippe cùm iura, & bona sua ante profes-
sionem retineat.

Quaritur secundò. An novitio beneficium conferri, vel ad id eligi possit? Re-
spondeo & dico primò. Ad prælaturam
gularem, nisi Episcopalis sit, eligi non po-
test novitius, leu qui Religionem profes-
sus non est, cap. nullus 23. de elec. in G. Sol
neque ad alia regularia beneficia secundum
Clement. unicam de supplenda negligen-
tia &c. & Clement. 1. §. sane de statu ma-
chorum. Ubi requiritur, ut is, cui bene-
ficium regulare datur, exprellit professus.
At verò spectato Concilio Trid. Sess. 14. b.
ref. novitij, imò eriam ijs, qui habent
nondum suscepunt, sed suscipere par-
sunt, beneficia regularia, in titulum con-
ferri possunt, ita tamen, ut profellentem
emittere teneantur, aliquin beneficium
resignare cogantur, prout explicat
t. 3. de relig. l. 5. c. 16. n. 14. Sanchez
c. 3. n. 24.

Secundò: beneficium secularis confertur, vel ad id eligitur novitius. In Lg.
& Franc. Navarr. con. 44, devenit edit. L
Gaz. p. 7. de beneficis c. 10. n. 3. contra
Gloss. v. conferendum, ibidem Monac. &
Dominicum. Probatur ex eo, quod novi-
tius secundum statum suum caput benefi-
cij, & nullum extat jus, qui in aptate
est sit. Hinc infert Sanchez primo. Quid
novitius beneficium cum altero committit
possit. Secundò inferr. si beneficium
conferetur, quod ex fundatione sua primogeni-
o. g. ex certa familia debetur, qui in novi-
tius, conferri non posse, sed expeditantur
donec voluntatem suam acceptandi, vel in
eo tempore, quo potest, renuntiandi deci-
ret. Alioquin verò, ut novitii libertate
ferantur secularia beneficia, vel alio
eligantur, eaque ratione à Religione ab-
strahantur, vel occasio ipsis detur, ut in
estius beneficij percipient dantaxat, usque
professionem, nullo ministerio praedicta
Ecclesiæ, ad quam promoti sunt, ordini-
riè non esse licitum, monet Francum hic u. a.
Snarez cit. c. 16. n. 13.